

"De lach van je ziel"

de lach van je ziel

jouw steen

kende het fenomeen

van ontwijken

heb talloze keren

geprobeerd het

dwarse stukje te splijten

wilde diep

in je kijken naar

de lach van je ziel

jouw vormen spreken

in licht provoceren

dagen uit om te leren

accepteren of

voortdurend schuren

met wanhoop en pijn

pas toen het vroege zonlicht

je raakte zag ik dat in het dwarse

je ziel verrassend ontwaakte

wil melker

07/10/2015

Dit gedicht is het vervolg van

Mat gepolijst....06/10/2015..wil melker

© oktober 2015, wil melker, BasicPublishing.nl